

αἱ νέαι· διὸ οἱ ἐσμοὶ φέρονται· εἰσὶ γὰρ νέων μελιττῶν.
 ὅταν δ' ὑπολίπη τὸ μέλι, τοὺς κηφῆνας ἐκβάλλουσι, καὶ
 παραβάλλουσι σῦκα καὶ τὰ γλυκέα αὐταῖς. Τῶν δὲ μελιττῶν
 αἱ μὲν πρεσβύτεραι τὰ εἴσω ἐργάζονται, καὶ δασεῖαι εἰσὶ διὰ
 5 τὸ εἴσω μένειν, αἱ δὲ νέαι ἔζωθεν φέρουσι καὶ εἰσὶ λειότεραι.
 Καὶ τοὺς κηφῆνας δὲ ἀποκτείνουσιν, ὅταν μηκέτι χωρῇ
 αὐταῖς ἐργάζομέναις· εἰσὶ δ' ἐν μυχῷ τοῦ σμήνους. Ἡδη
 δὲ νοσήσαντός τινος σμήνους, ἥλθον τινες ἐπ' ἀλλότριον,
 καὶ μαχόμεναι νικῶσαι ἔζεφερον τὸ μέλι· ἐπεὶ δ' ἀπέκτεινεν
 10 ὁ μελιττουργὸς, οὕτως ἐπεξήσεσαν αἱ ἔτεραι καὶ ἡμύνοντο,
 καὶ τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἔτυπτον. (20) Τὰ δὲ νοσήματα
 ἐμπίπτει μάλιστα εἰς τὰ εὐθηγοῦντα τῶν σμηνῶν, ὅ τε κα-
 λούμενος κλῆρος· τοῦτο γίνεται ἐν τῷ ἐδάφει σκωλήκια
 μικρὰ, ἀφ' ὧν αὐξανομένων ὕσπερ ἀράχνια κατίσχει ὅλον τὸ
 15 σμῆνος, καὶ σήπεται τὰ κηρία· ἄλλο δὲ νόσημα οἷον ἀργία
 τις γίνεται τῶν μελιττῶν καὶ δυσωδία τῶν σμηνῶν. Νομὴ
 δὲ τῶν μελιττῶν τὸ θύμον· ἄμεινον δὲ τὸ λευκὸν τοῦ
 ἐρυθροῦ. Τόπος δ' ἐν τῷ πνίγει μὴ ἀλεεινὸς, ἐν δὲ τῷ χει-
 μῶνι ἀλεεινός. Νοσοῦσι δὲ μάλιστα, ὅταν ἐρυσιβώδη ἐργά-
 20 ζῶνται ὅλην. (21) ὅταν δ' ἄνεμος ἢ μέγας, φέρουσι λίθον
 ἐφ' ἔαυταῖς ἔρμα πρὸς τὸ πνεῦμα. Πίνουσι δ', ἀν μὲν ἢ
 ποταμὸς πλησίον, οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν, θέμεναι
 τὸ ἄχθος πρῶτον· ἐὰν δὲ μὴ ἢ, ἐτέρωθεν πιοῦσαι ἀνε-
 μοῦσι τὸ μέλι, καὶ αὖθις ἐπ' ἔργον πορεύονται. Τῇ δὲ
 25 τοῦ μέλιτος ἐργασίᾳ διττοὶ καιροί εἰσιν, ἔαρ καὶ μετόπωρον·
 ἥδιον δὲ καὶ λευκότερον καὶ τὸ σύνολον κάλλιον ἐστι τὸ
 ἔαρινὸν τοῦ μετόπωρον. Μέλι δὲ κάλλιστον γίνεται ἐκ νέου

23. Πιοῦσαι] πίνουσαι Bk. — 24. Αὔθις] εὐθὺς Bk. — 27. Κάλλιον Bk.